

[Jensen (Aale).]

stor Betydning. Der er mange, som har sagt til mig i den seneste Tid: Hvorfor kan I dog ikke enes om at fortsætte med den Udstykning, vi har haft gennem Aarene? alle Mennesker ved ude i Landet, at det ærede Medlems Meningsfæller i sin Tid administrerede disse Love paa samme Maade, hvorpaa den nuværende Landbrugsminister ønsker at administrere dem, hvad er der da i Vejen? Man kan ude i Landet ikke finde andet, der er i Vejen, end at Partiet Venstre har sat sig det Maal: det skal ikke lykkes den nuværende Regering at komme til at fortsætte med Udstykningen efter 4. Oktober-Lovens Princip — og dette kunde man maaske overføre paa andre Sager. Dersom Lovforslaget blev gennemført, vilde det betyde det samme, som er praktiseret i Sønderjylland: at der kunde skaffes bedre Betingelser for Akkordordninger. Det er ikke længere siden end i Gaar, jeg talte med en meget interesseret Mand, en Mand, som er stærkt med i det aktive Arbejde i Sønderjylland paa dette Omraade, og han viste mig flere Eksempler paa, at man kunde opnaa gode Akkordbetingelser netop ved Hjælp af denne Bestemmelse. Derfor synes jeg, det vilde være fornuftigt ogsaa af den Grund at tage Sagen op til alvorlig Drøftelse og søge at faa den gennemført, idet det jo dog er ganske givet — det behøver man hverken at have den ene eller den anden Eksamen for at forstaa —, at som Stillingen er, specielt i Jylland, men til Dels ogsaa paa Øerne, vil man kunne opnaa mindst den dobbelte Pris for Jorden, naar man køber Obligationer for Pengene, af det Beløb, som Handelen angaar. Derfor vil det, sammen med den almindelige Akkordordning, vi har, kunne hjælpe til, at en Del Landbrugere — selv om det ikke er saa forfærdelig mange, maa enhver Ting, der kan hjælpe, tages i Betragtning i vor Tid — faa Mulighed for at fortsætte med deres Bedrift.

Med Hensyn til nye Hjems Oprettelse og Brugernes Levevilkkaar deler jeg ganske den højtærede Landbrugsministers Betragtning. Jeg har staaet i det praktiske Udstykningsarbejde gennem mange Aar, har ogsaa været med til at oprette Husmandsbrug under Højkonjunkturerne, og jeg vil gerne være med til det i Dag, hvis det kan lade sig gøre, og jeg er ingenlunde i Tvivl om, at det Brug, man opretter i Dag, vil, alt taget i Betragtning, have mindst lige saa god Udsigt til at komme i Gang som et, der er oprettet under Højkonjunkturerne. Jeg tror endogsaa betydelig bedre. Forholdet er nemlig det, hvad man maaske har vanskeligt

ved at forstaa, naar man aldrig har staaet i Pengevanskeligheder, at under Højkonjunkturerne var der, naar Brugerne startede, næsten ingen Grænse for de Priser, de skulde give for de nødvendige Brugsdyr. I Øjeblikket kan man faa gode Brugsdyr til meget smaa Priser. De høje Priser paa Husdyr den Gang bevirkede, at man maatte tage Sparekasselaan — det var den bedste Form —, hvoraf der foruden den almindelige Rente maatte svares en halv Snes Procent Afdrag i de første ti Aar. Da nu enhver, som har lidt Kendskab til Forholdene, vil vide, at det er de første Aar, det kniber for saadanne Folk, fulgte deraf, at dette Laan gjorde det meget vanskeligt for dem at komme i Gang — det er ogsaa stærkt medvirkende til, at de i Dag har saa vanskeligt ved at klare sig —, idet de maatte nøjes med mindre gode Dyr og udsætte sig for de meget store Afdrag, hvis de ikke kom i Kontraktforhold til Kreaturhandlerne, hvad der var endnu værre for mange af dem. Derfor tager jeg ingenlunde i Betænkning at udtale som min Mening, at der vil være bedre Vilkaar for Husmændene at begynde paa i Dag, end der f. Eks. var i 1921.

Og maa jeg saa, til Trods for det ærede Medlems (Hauch) Udtalelse om Byggepriserne, der burde være længere nede, sige, at jeg tror, der kan bygges forholdsvis billigere i dette Øjeblik. Jeg har set Tilbud, ikke alene paa nye Bygninger, men ogsaa paa Reparationsarbejde, hvor jeg maatte forbauses over Billigheden. Hvis man saa stiller disse Folk forholdsvis frit med Hensyn til, hvordan Bygningerne skal være, tror jeg, der kan skabes Muligheder for, at Brugere faar en nogenlunde rimelig Start, og hvis man saa indretter en nogenlunde fornuftig Afgiftsform, er der netop Betingelser for at tage fat i Øjeblikket. Det vilde hjælpe til, at en Del, som ellers maatte forlade deres større Brug, maaske kunde forblive ved dem. Det vilde hjælpe til, at en Del, som mangler Beskæftigelse og mangler Bolig, vilde kunne faa begge Dele. Det vilde hjælpe til, at en Del Landhaandværkere, som fornuftigvis intet har at bestille eller vil faa meget lidt at bestille i den kommende Tid, takket være den lave Obligationskurs, i alt Fald kunde faa noget Arbejde. Alt dette taget i Betragtning vil jeg haabe, at den Bemærkning af det ærede Medlem, som jeg under disse alvorlige Forhold alligevel vilde tro der laa noget bagved — det er ikke altid, jeg har troet, der laa saa meget bagved det ærede Medlems Ord —, betyder, at Venstre vil tage Sagen op til Behandling